

1973 • נחמ' • חנוכה • 62 • נחמ' • 1973

עמון ליסמני וצורדי, חללים.

יום א ים

ילדים היא ודאי תפליג עוד ועוד. כך שבינתיים אין מקום לטום קשיים.

משפחה ימית

מסתבר כי למשפחתו העניפה קשרים רבים לים. אחת מאחיותיו שרתה בזמנו על אנית נוסעים ישראלית כנגנת ומלצרית והיום היא נשואה לקצין־שני. קרוב משפחה אחר משרת כרב־חובל ב"צייס". אחד מגיסיו משרת באותה חברה כמלצר. אחי הצעיר, שהוא כיום בחיל־הים, אף הוא ימאי לעתיד. כשהודיע שהוא רוצה להיות ימאי עמדתי על כך שילך ללמוד. כדי שיוכל להיות קצין. הוא הלך ללמוד בבית־ספר ימי ולאחר השחרור יעלה על אניה.

על החומר האנושי בקרב הדרוגי אין בפיו של אדוארד סלמה תשבות. לדעתו האיכות יודעת משנה לשנה, אם כי עדיין אתה מוצא לא מעט חברה מצויינים, עם בסיס טוב ורצון טוב.

זה לא מה שהיה פעם

פעם. — מתחילך סלמה — היו זה אניות מעץ והאנשים מברזל. היום זה להופך. פעם מלח כשיר היה פיגורה, בן אדם שאפשר לסמוך עליו במאה אחוז. למלח כשיר היה הרבה נסיון. היום יש הרבה מלחים כאלה שחושבים שהם יודעים הרבה, אבל למעשה קשה לסמוך עליהם. גם המשמעת התרופפה היום בהשוואה למה שהיה פעם. אני אישית משתדל מאוד לשמור על משמעת כמו שאני מבין אותה. וברוך כלל אני מצליח. אני יודע מתי להחזיק את החבל קצר ומתי מותר וכדאי לשחרר אותו קצת. זה לא בריא שיש כל הזמן לחץ. צריך לדעת מתי לוותר, מתי לסגור עין אחת. אחרת נכנסים לאיירה לא טובה ולצרות. כשאני בא לאניה חדשה, או כשעולים אלי אנשים חדשים, אני נותן עליהם מבט ויודע תיכף ומיד עם מי יש לי עסק. אני מזהה את הטיפוסים ומנחש מי עצבני, מי עושה צרות מקצועי, עם מי צריך ללכת חזק, עם מי צריך ללכת בדרכי נועם, כמו שאומרים. תיכף בתחילת ה"עבודה אני רואה מי אוהב מה, יש כאלה שאוהבים לצבוע יותר מכל עבודה אחרת. יש כאלה שמתחבבים לטפס על מקומות גבוהים. כל אחד עם הנטיות שלו. ואז, בלי לשאול ובלי לדבר, אני משתדל לשים כל אחד על העבודה שהוא הכי טוב בעמוד (13)

אדוארד סלמה

אומרים עליו שהוא ה"בוסן" הטוב ביותר באלים. מי שנוהר מנקיטת לשון מפליגה מוכן להודות שהוא לפחות בין הטובים ביותר ואין ספק כי מקומו יכירנו בשורה הראשונה. אומרים עליו שיש בו כושר מנהיגות; שהוא ניחן בחוש ובהבנה להלך עם בני־אדם, ובעיקר עם ימאים; שהוא דורש הרבה לא רק מאחרים אלא בראש וראשונה מעצמו; שהוא יודע להחזיק את הצוות שלו במסגרת נאותה; שאפשר לסמוך עליו. בקיצור — גבר לענין.

ביום מגיל 16

"צייס" ופברתי ל"אלים". העלו אותי על "הר־בוקר" וקיבלתי תפקיד של רב־מל"חיים. מאז עבדתי על אניות שונות של החברה וכמו שאומרים הסתובבתי בכל העולם.

המקצוע שלי זה ימאות

לפני כהשעיה חודשים נשא אדוארד אלמה אשה. נערה שעלתה כתינוקת מ"פולין, אותה הכיר במקום מגוריו — ש"כוני טירה שליר חיפה.

זה בסדר גמור. היא עושה אמנם צולנט, אך למדה להכניס בפנים הרבה פלפל. שיחאים לטעם שלי. בערבית כבר אי אפשר. למכור אותה, אבל לעומת זאת גם אותי כבר אי אפשר. למכור באידיש. כך שהכל באמת בסדר גמור. גם ענין הימאות קודם כל, יש לה דוד, שהוא צ"ף־סטיוארט ב"צייס". שנית, לפני שהתחתנו אמרתי לה בפרוש: המקצוע שלי זה ימאות. מקצוע אחר אין לי. ועד שלא יודמן לי משהו מיוחד, לחוף אני לא ארד. את יודעת בדיוק מה זה ימאי. את מכירה את הקשיים. שלא יהיו טענות אחר כך שלא ידעת. אני מספר לך הכל מראש.

זהו זה. היא הסכימה להתחתן עם ימאי ואין לי שום בעיות בשטח הזה. היא כ"י הפליגה אתי ועד שיהיו לנו

רב מלחים אדוארד סלמה איננו משחק משחקי צניעות. אף כי אינו נוקט נימת התרברבות כלשהי. הוא מכיר את מעליו תיו ויודע כי האנשים אוהבים לעבוד תחת פיקודו. זה גורם לו סיפוק.

אני יודע שאני בסדר. אני יודע שכשאני עומד לעלות על אניה כלשהי, יש הרבה חברה שמשתדלים לעלות על אותה אניה. הם יודעים שאצלי אין ברדאק, שאצלי צריך לעבוד, אבל יודעים גם שמקבלים יחס, הבנה והתחשבות. הם יודעים שאצלי לא צריך להגזים בדיסט"אנץ' ושאתרי העבודה אני חבר של כל אחד. בתנאי שהוא בן־אדם.

אדוארד סלמה בן ה"31 הוא יליד קהיר. ארצה הגיע ב"1948 והוא ילד בן 6 — אחד מתוך 9 אחים ואחיות, שאביהם היה יליד צפת. תחילה התגוררו במעברה והאב, שהיה במצרים מנהל־השבונות, הלך להיות סוואר במל חיפה. אחרי הנהלת השבונות הסווארות זו עבודה לגמרי לא קלה. אבל אבא שלי התאהב בעבודה ובנמל ולא חיפש לצאת מזה. עובדה זו אולי הביאה אותי לים. כבר מגיל 16 עליתי לים, בתור דיג. אחרי סיימתי את שרותי בצבא עליתי לספינות דיג גדולות ומשם עברתי ל"צייס" כימאי מתחיל. ב"1967 עובתי את

ילדים היא ודאי תפליג עוד ועוד. כך שבינתיים אין מקום לטום קשיים.

משפחה ימית

מסתבר כי למשפחתו העניפה קשרים רבים לים. אחת מאחיותיו שרתה בזמנו על אנית נוסעים ישראלית כנגנת ומלצרית היום היא נשואה לקצין־שני. קרוב משפחה אחר משרת באותה חברה כמלצר. אחד מגיסיו משרת באותה חברה כמלצר. אחי הצעיר, שהוא כיום בחיל־הים, אף הוא ימאי לעתיד. כשהודיע שהוא רוצה להיות ימאי עמדתי על כך שילך ללמוד. כדי שיוכל להיות קצין. הוא הלך ללמוד בבית־ספר ימי ולאחר השחרור יעלה על אניה.

על החומר האנושי בקרב הדרוגי אין בפיו של אדוארד סלמה תשבות. לדעתו האיכות יודעת משנה לשנה, אם כי עדיין אתה מוצא לא מעט חברה מצויינים, עם בסיס טוב ורצון טוב.

זה לא מה שהיה פעם

פעם. — מתחיל סלמה — היו זה אניות מעץ והאנשים מברזל. היום זה להופך. פעם מלח כשיר היה פיגורה, בן אדם שאפשר לסמוך עליו במאה אחוז. למלח כשיר היה הרבה נסיון. היום יש הרבה מלחים כאלה שחושבים שהם יודעים הרבה, אבל למעשה קשה לסמוך עליהם. גם המשמעת התרופפה היום בהשוואה למה שהיה פעם. אני אישית משתדל מאוד לשמור על משמעת כמו שאני מבין אותה. וברוך כלל אני מצליח. אני יודע מתי להחזיק את החבל קצר ומתי מותר וכדאי לשחרר אותו קצת. זה לא בריא שיש כל הזמן לחץ. צריך לדעת מתי לוותר, מתי לסגור עין אחת. אחרת נכנסים לאיזרה לא טובה ולצרות. כשאני בא לאניה חדשה, או כשעולים אלי אנשים חדשים, אני נוהג עליהם מבט ויודע תיכף ומיד עם מי יש לי עסק. אני מזהה את הטיפוסים ומנחש מי עצבני, מי עושה צרות מקצועי, עם מי צריך ללכת חזק, עם מי צריך ללכת בדרכי נועם, כמו שאומרים. תיכף בתחילת ה־עבודה אני רואה מי אוהב מה, יש כאלה שאוהבים לצבוע יותר מכל עבודה אחרת. יש כאלה שמתחבבים לטפס על מקומות גבוהים. כל אחד עם הנטיות שלו. ואז, בלי לשאול ובלי לדבר, אני משתדל לשים כל אחד על העבודה שהוא הכי טוב בעמוד (13 עמוד 13)

אדוארד סלמה

אומרים עליו שהוא ה"בוסן" הטוב ביותר באלים. מי שנוהר מנקיטת לשון מפליגה מוכן להודות שהוא לפחות בין הטובים ביותר ואין ספק כי מקומו יכירנו בשורה הראשונה. אומרים עליו שיש בו כושר מנהיגות; שהוא ניחן בחוש ובהבנה להלך עם בני־אדם, ובעיקר עם ימאים; שהוא דורש הרבה לא רק מאחרים אלא בראש וראשונה מעצמו; שהוא יודע להחזיק את הצוות שלו במסגרת נאותה; שאפשר לסמוך עליו. בקיצור — גבר לעיני.

ביום מגיל 16

צ"ם" ופברתי ל"אלים". העלו אותי על "הר־בוקר" וקיבלתי תפקיד של רב־מל"חיים. מאז עבדתי על אניות שונות של החברה וכמו שאומרים הסתובבתי בכל העולם.

המקצוע שלי זה ימאות

לפני כהשעיה חודשים נשא אדוארד אלמה אשה. נערה שעלתה כתינוקת מ־פולין, אותה הכיר במקום מגוריו — שיר כוני טירה שליר חיפה.

זה בסדר גמור. היא עושה אמנם צולנט, אך למדה להכניס בפנים הרבה פלפל. שיחאים לטעם שלי. בערבית כבר אי אפשר. למכור אותה, אבל לעומת זאת גם אותי כבר אי אפשר. למכור באידיש. כך שהכל באמת בסדר גמור. גם ענין הימאות קודם כל, יש לה דוח. שהוא צ"ף־סטיוארט ב"צ"ם". שנית, לפני שהתחתנו אמרתי לה בפרוש: המקצוע שלי זה ימאות. מקצוע אחר אין לי. ועד שלא יודמן לי משהו מיוחד, לחוף אני לא ארד. את יודעת בדיוק מה זה ימאי. את מכירה את הקשיים. שלא יהיו טענות אחר כך שלא ידעת. אני מספר לך הכל מראש.

זהו זה. היא הסכימה להתחתן עם ימאי ואין לי שום בעיות בשטח הזה. היא כ"י הפליגה אתי ועד שיהיו לנו

רב מלחים אדוארד סלמה איננו משחק משחקי צניעות. אף כי אינו נוקט נימת התרברבות כלשהי. הוא מכיר את מעליו תיו יודע כי האנשים אוהבים לעבוד תחת פיקודו. זה גורם לו סיפוק.

אני יודע שאני בסדר. אני יודע שכשאני עומד לעלות על אניה כלשהי, יש הרבה חברה שמשתדלים לעלות על אותה אניה. הם יודעים שאצלי אין ברדאק, שאצלי צריך לעבוד, אבל יודעים גם שמקבלים יחס, הבנה והתחשבות. הם יודעים שאצלי לא צריך להגזים בדיסט"אנץ' ושאתרי העבודה אני חבר של כל אחד. בתנאי שהוא בן־אדם.

אדוארד סלמה בן ה־31 הוא יליד קהיר. ארצה הגיע ב־1948 והוא ילד בן 6 — אחד מתוך 9 אחים ואחיות, שאביהם היה יליד צפת. תחילה התגוררו במעברה והאב, שהיה במצרים מנהל־השבונות, הלך להיות סוואר במל חיפה. אחרי הנהלת השבונות הסווארות זו עבודה לגמרי לא קלה. אבל אבא שלי התאהב בעבודה ובנמל ולא חיפש לצאת מזה. עובדה זו אולי הביאה אותי לים. כבר מגיל 16 עליתי לים, בתור דיג. אחרי סיימתי את שרותי בצבא עליתי לספינות דיג גדולות ומשם עברתי ל"צ"ם" כימאי מתחיל. ב־1967 עובתי את

ילדים היא ודאי תפליג עוד ועוד. כך שבינתיים אין מקום לשום קשיים.

משפחה ימית

מסתבר כי למשפחתו העניפה קשרים רבים לים. אחת מאחיותיו שרתה בזמנו על אנית נוסעים ישראלית כנגנת ומלצרית והיום היא נשואה לקצין־שני. קרוב משפחה אחר משרת כרב־חובל ב"צייס". אחד מגיסיו משרת באותה חברה כמלצר. אחי הצעיר, שהוא כיום בחיל־הים, אף הוא ימאי לעתיד. כשהודיע שהוא רוצה להיות ימאי עמדתי על כך שילך ללמוד. כדי שיוכל להיות קצין. הוא הלך ללמוד בבית־ספר ימי ולאחר השחרור יעלה על אניה.

על החומר האנושי בקרב הדרוגי אין בפיו של אדוארד סלמה תשבות. לדעתו האיכות יודעת משנה לשנה, אם כי עדיין אתה מוצא לא מעט חברה מצויינים, עם בסיס טוב ורצון טוב.

זה לא מה שהיה פעם

פעם. — מתחיל סלמה — היו זה אניות מעץ והאנשים מברזל. היום זה להופך. פעם מלח כשיר היה פיגורה, בן אדם שאפשר לסמוך עליו במאה אחוז. למלח כשיר היה הרבה נסיון. היום יש הרבה מלחים כאלה שחושבים שהם יודעים הרבה, אבל למעשה קשה לסמוך עליהם. גם המשמעת התרופפה היום בהשוואה למה שהיה פעם. אני אישית משתדל מאוד לשמור על משמעת כמו שאני מבין אותה. וברוך כלל אני מצליח. אני יודע מתי להחזיק את החבל קצר ומתי מותר וכדאי לשחרר אותו קצת. זה לא בריא שיש כל הזמן לחץ. צריך לדעת מתי לוותר, מתי לסגור עין אחת. אחרת נכנסים לאיירה לא טובה ולצרות. כשאני בא לאניה חדשה, או כשעולים אלי אנשים חדשים, אני נוהג עליהם מבט ויודע תיכף ומיד עם מי יש לי עסק. אני מזהה את הטיפוסים ומנחש מי עצבני, מי עושה צרות מקצועי, עם מי צריך ללכת חזק, עם מי צריך ללכת בדרכי נועם, כמו שאומרים. תיכף בתחילת ה"עבודה אני רואה מי אוהב מה. יש כאלה שאוהבים לצבוע יותר מכל עבודה אחרת. יש כאלה שמתחבבים לטפס על מקומות גבוהים. כל אחד עם הנטיות שלו. ואז, בלי לשאול ובלי לדבר, אני משתדל לשים כל אחד על העבודה שהוא הכי טוב בעמוד (13)

אדוארד סלמה

אומרים עליו שהוא ה"בוסן" הטוב ביותר באלים. מי שנוהר מנקיטת לשון מפליגה מוכן להודות שהוא לפחות בין הטובים ביותר ואין ספק כי מקומו יכירנו בשורה הראשונה. אומרים עליו שיש בו כושר מנהיגות; שהוא ניחן בחוש ובהבנה להלך עם בני־אדם, ובעיקר עם ימאים; שהוא דורש הרבה לא רק מאחרים אלא בראש וראשונה מעצמו; שהוא יודע להחזיק את הצוות שלו במסגרת נאותה; שאפשר לסמוך עליו. בקיצור — גבר לעיני.

ביום מגיל 16

"צייס" ופברתי ל"אלים". העלו אותי על "הר־בוקר" וקיבלתי תפקיד של רב־מל"חיים. מאז עבדתי על אניות שונות של החברה וכמו שאומרים הסתובבתי בכל העולם.

המקצוע שלי זה ימאות

לפני כהשעיה חודשים נשא אדוארד סלמה אשה. נערה שעלתה כתינוקת מ"פולין, אותה הכיר במקום מגוריו — ש"כוני טירה שליר חיפה. "זה בסדר גמור. היא עושה אמנם צולנט, אך למדה להכניס בפנים הרבה פלפל. שיחאים לטעם שלי. בערבית כבר אי אפשר. למכור" אותה, אבל לעומת זאת גם אותי כבר אי אפשר. למכור" באידיש. כך שהכל באמת בסדר גמור. גם ענין הימאות. קודם כל, יש לה דוח, שהוא צ"ף־סטיוארט ב"צייס". שנית, לפני שהתחתנו אמרתי לה בפרוש: המקצוע שלי זה ימאות. מקצוע אחר אין לי. ועד שלא יודמן לי משהו מיוחד, לחוף אני לא ארד. את יודעת בדיוק מה זה ימאי. את מכירה את הקשיים. שלא יהיו טענות אחר כך שלא ידעת. אני מספר לך הכל מראש.

זהו זה. היא הסכימה להתחתן עם ימאי ואין לי שום בעיות בשטח הזה. היא כ"י הפליגה אתי ועד שיהיו לנו

רב מלחים אדוארד סלמה איננו משחק משחקי צניעות. אף כי אינו נוקט נימת התרברבות כלשהי. הוא מכיר את מעליו תיו ויודע כי האנשים אוהבים לעבוד תחת פיקודו. זה גורם לו סיפוק.

אני יודע שאני בסדר. אני יודע שכשאני עומד לעלות על אניה כלשהי, יש הרבה חברה שמשתדלים לעלות על אותה אניה. הם יודעים שאצלי אין ברדאק, שאצלי צריך לעבוד, אבל יודעים גם שמקבלים יחס, הבנה והתחשבות. הם יודעים שאצלי לא צריך להגזים בדיסט"אנץ' ושאתרי העבודה אני חבר של כל אחד. בתנאי שהוא בן־אדם.

אדוארד סלמה בן ה"31 הוא יליד קהיר. ארצה הגיע ב"1948 והוא ילד בן 6 — אחד מתוך 9 אחים ואחיות, שאביהם היה יליד צפת. תחילה התגוררו במעברה והאב, שהיה במצרים מנהל־השבונות, הלך להיות סוואר במל חיפה. אחרי הנהלת השבונות הסווארות זו עבודה לגמרי לא קלה. אבל אבא שלי התאהב בעבודה ובנמל ולא חיפש לצאת מזה. עובדה זו אולי הביאה אותי לים. כבר בגיל 16 עליתי לים, בתור דיג. אחרי סיימתי את שרותי בצבא עליתי לספינות דיג גדולות ומשם עברתי ל"צייס" כימאי מתחיל. ב"1967 עובתי את

שעה עם רבי החובלים של תחר

עדה. הודמנות מתאימה מאין-כמותה ל' שמוע ממקור ראשון ו"אינטימי" מה הולך ומה ילך. היכן עומדים אנחנו עם הסכר לאור האינפלציה הדוהרת, לאור ה' העלאות בכל ענפי המשק הישראלי ה' אחרים; מה קורה בשוק הספנות העולמי; מה הן תכניות הפיתוח של חברת "אל" ים"; האם צפויות אניות חדשות והאם מתכננת החברה חדירה לענפי ספנות נוס' פים על אלה שהיא מקיימת.

* * *

נציגי החברה מתעניינים לדעת מד מצב הלימודים ואילו בעיות מיוחדות ניצבות בפני הקצינים החובשים את ספס' לי הלימוד בעכו.

בעיות לא חסרות. ורובן אינן חדשות הן עוברות ב"ירושה" ממחזור למחזור חוסר דיור הולם, חוסר מסעדה, העדר ספרים מתאימים, שאין להשיגם לא ב' ספריית המכון ואף לא בחנויות בחיפה מניה וביה מבקשים נציגי החברה או רשימת הספרים הנחוצים. יקנו אותם בהקדם בחייל ויעבירו אותם ללומדים כאילו נאמר: אתם תלמדו, אנחנו נדא לשאר.

הפגישה נמשכת עד שעת אחר צה' רים מאוחרת. לאחר מכן שבים הקצינים לתלמודם. הזמן קצר. המלאכה מרובה המאמץ הנדרש כדי לטפס ולעלות לשלג העליון של הסולם עדיין בעיצומו.

אניות, עושים "סרטיים", צוברים נסיון נוסף ומצפים לרגע בו תעניק להם החברה אניה שתהא תחת פיקודם הבלעדי. זה יקרה במרוצת שנה, או שנה וחצי.

חבר'ה צעירים. הגיל הממוצע 26. כמה מהם החלו את צעדיהם הראשונים על אניות החברה כווטרים שבוטרים. טיפסו ועלו בשלבי הנסיון, הידע, האה' ריות והפיקוד. מפעם לפעם ירדו לחוף ללמוד. לצבור ידע תיאורטי, לעמוד ב' בחינות, חזרו לים לצבור ידע מעשי, לצבור "שעות-ים" ושוב חזרו לעכו, ל' טפס שלב נוסף בדרך לפיסגה. בגיל 27, או 28, יהיו קברניטים. יעמדו בשלב ה' עליון של הסולם, אשר בו ממצים את כל ההשקעה העצומה שהשקיעו בהם ר' שהשקיעו הם בעצמם.

פעם, לפני שנים, זה היה לוקח זמן רב יותר. קברניט מתחת לגיל 40-35 היה בבחינת מקרה הריג, הצלחה יוצאת דופן. היום השתנו המושגים. הקצב אחר. מי שרוצה ומתאמץ, משיג את היעד מוקד' דם יותר. היום הים רעב לאניות והאניות רעבות לבעלי כישורים מתאימים. וכל האופציות פתוחות.

* * *

שמש של חורף בוהקת מבעד לחלון' נות הנוכחית הגדולים. קצינים בחופשת' לימוד ונציגי החברה בצוותא, סביב ל' שולחן הארוך שנערך במרכזה של המס'

שעה של הפוגה ממתח הלימודים, מ' מאמץ עירוי החומר החדוש. שעה של הרפיה ושיתח' חולין ופריקת מקצת ה' מעיק והטורד בהקשר ללימודים אלה. שעה של שיח הופשי עם אנשי הנהלת החברה, בחוף ימה של עכו, במסעדה שהיית וגוגייתה משקיפה אל הים הגדול. שולחן ארוך. שמש של חורף חודרת מבעד לחלונות. שבעה ימאים המצויים בעכו בחופשת לימודים. את המלה ה' חופשה צריך לסגור במרכאות כפולות. ישנן חופשות נעימות וקלילות יותר. ה' "חופשה" שלהם היא מעמס ואתגר. היא פרק זמן דחוס. שעומד מעליו מורה' שעות קפדן ובידו שוט של הספק וקידום והשגת מטרה.

היום קצינים ראשונים. אנשי סיפון. מחר — אם יעכלו את החומר כראוי, אם יעמדו בבחינות — יהיו בעלי סמיכות של קברניטים.

שבעה צעירים. "חבר'ה יפים", כמו שנהוג לומר. גברים אחד אחד. ותיק מ' כולם בשרות החברה הוא דני קורן ה' מווקן. אחריו, לפי סדר הותק בחברה, אליעזר שטרנברג, חיים זיידנברג, אברהם שאקי, אינון קוריס ואדם הרבסט. כולם ישראלים. ישנו גם יווני אחד, בנוי לתל' פיות, בעל דיוקן סימפאטי, המשרת באל' ים מאז 1967. התלית לעבור את הבחינות בעכו ולקבל סמיכות ישראלית. יווני ב' מוצאו. אבל אחד מהחבר'ה. משתלב יפה בחברותא. מתלבט ומתחבט כמוהם ב' השגת החומר, בהדבקת הקצב. שמו צומט גרסימוס.

* * *

המלצרים מנחיתים בקבוקי יין צונן. מגיעות המנות הראשונות. מיפגש של התעניינות ליד שולחן ערוך. הקורס שלהם, לרבי-חובלים, במכון להכשרה ימית שבעכו, החל ב' 11 בפבר' רואר. הוא עתיד להסתיים בסוף יוני. שבועיים לאחר מכן יערכו הבחינות, אשר ייארכו כשבועיים. לאחר מכן תוררים ל'

חנוכת אולם חדש ע"ש נורברט גולדמן ז"ל ואריה פורטון ז"ל בבי"ס לקציני ים בעכו

„הר כרמל ו“

בו היה צבוע פרפקט. אבל כל זה היה חיצוני בלבד. ההנחה היתה פנימית. עבדו עליה לפי השיטה שלא עושים כל אחזקה יסודית, עד שלא מגיעים לדריי־דוק. בסך הכל זו אניה לא רעה. המנוע הראשי שלה מצויין. היא בנוייה חזק. אבל נצטרך להזיע הרבה עד שנצליח להביא אותה לסטנדרטים להם אנו רגילים. מהירות הבראתה של האניה תלוייה, כמובן, באיזה מידה יאיישו אותה

בסוף חודש פברואר הגיעה לנמל חיפה לראשונה האניה החדשה של חברת אליים, הנושאת את שמה של אניה קודמת אשר נמכרה זה מכבר — „הר־כרמל“.

„אליים“, היתה זו לגבינו אניה „חלר־צית“, מה עוד שבעליה הקודמים לא דאגו לאחזקתה הנאותה והיא היתה מוד־נחת. היא היתה ועודנה זקוקה לקירצוף יסודי ולהרבה עבודות אחזקה. כדי להביאה למצב הדרושה למה שאנו רגילים לה“.

„יצאנו מאנטורפן ריקים. תפשנו ים גרוע מאד, שהקשה על ההפלגה ובתנאים כאלה התחלנו ללמוד את האניה החדשה לנו. הגענו לנמל קטן, הקרוי פורט־קר־טייר, בשפך הסנט־לורנס שבקנדה. שם טענו מטען עופרות, שהיה מיועד לפי־לדלפיה. משם הפלגנו למרכז אמריקה, טענו מטען בתפורות לטקסס. אחר כך טענו סויה ניראורליאנס ויצאנו לכוון ישראל. ניצלנו היטב את הזמן לקירצופה של האניה ותיקונים שונים. נצטרך עוד להשקיע עבודה רבה כדי להביאה למצב שלא תבייש, כמו שאומרים, את הפירמה.

צריך צוות טוב

מספר מכונאי ראשי מרדכי שרמן: „כפי שאתה יודע והאי, קבלנו אניה די מונחת. חדר המכונות היה נקי. הכל

אין זו אניה חדשה. הולדתה בשנת 1965 ועד רכישהה הופעלה על ידי חברת ספנות בריטית, כאשר מרבית צוותה הוא סיני. זוהי אניה צובר במעמס של כ־37 אלף טון, בעלת מנוע של 9600 כוח־סוס. המסוגלת לפתח מהירות של בין 13 ל־14 קשר. אחד מיתרוני־תיה הם המנופים הקבועים על סיפונה, המאפשרים לה הובלת מטענים לגמלים בהם הסרים מנופי הוף.

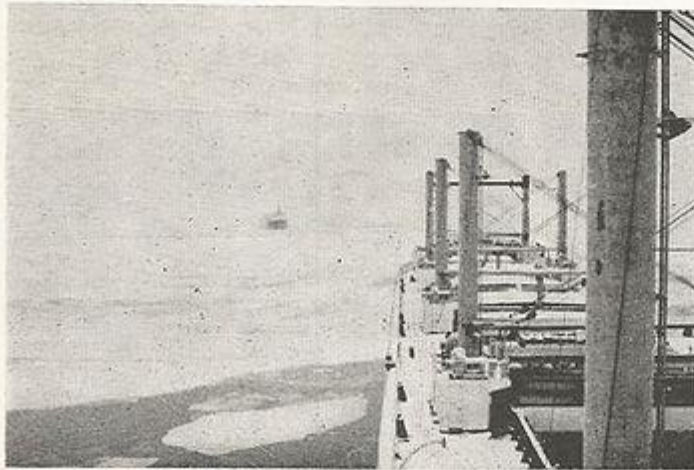
„הר־כרמל“ ה־חדשה אינה אניה חדשה ובפרטים מסויימים היא שונה מ־אניות אשר חברתנו בנתה בעבר. לאחר

שהיא נבדקה סוכם שהיא מתאימה לדרי־שות התפעוליות של החברה ולפיכך הות־לט לרכוש אותה.

מסע לתוך סערה

מספר הקצין הראשון בני רוידר: „קיבלנו באנטורפן אניה בריטית טי־פוטית, עם כל החסרונות הידועים במה שנוגע לתנאי הצוות. אחרי הנותות ות־שומת הלב למגורים, לה הורגלנו בא־ניות שניכנו לפי הספסיפיקציות של חברת

הגיעה לחיפה

א/מ, "תל-אביב"
נאבקת בקרח
בסט. לורנס קנדה

שעגנו בפורט-קרטיר הגיע שם הקור ל- יותר מ-30 מעלות מתחת לאפס החברה סבלו מהקור הזה כהוגן. כשיצאנו מפורט-קרטיר היה היום מכוסה בקרח והרגשנו עצמנו כמו על שוברת קרח. עד פורט קרטיר עבדנו בעיקר על ניקוי האניה. כשיצאנו מגיראורליאנס לכיוון חיפה היא כבר היתה נקייה, פחות או יותר, והת-חילה לקבל פרוצוף של אניה שאפשר להסתכל עליה. כטוב, עדיין יש עוד הר-בה מה לעשות ולשפר בה.

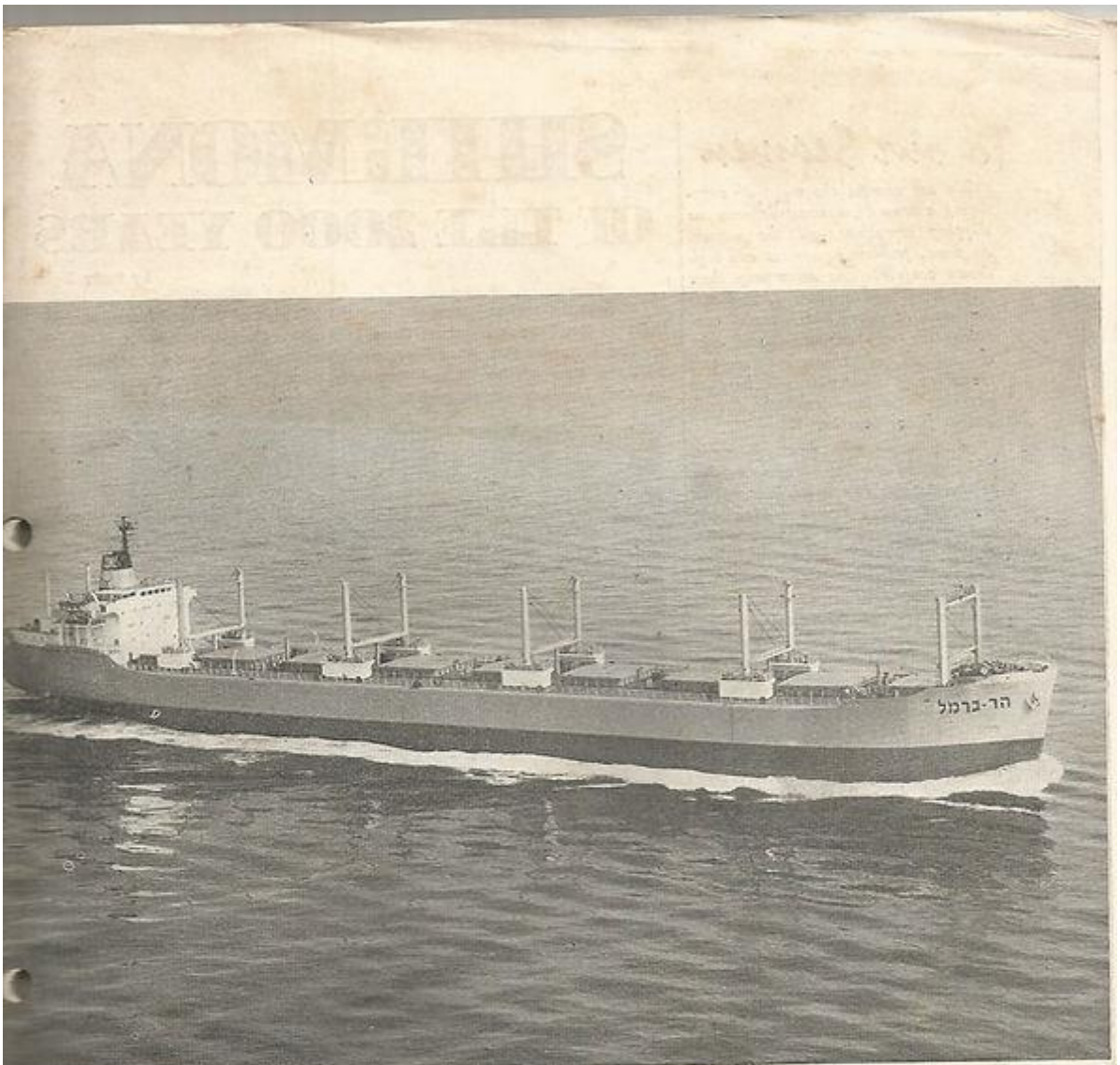
"שני דברים בולטים לטוב היו ב-אניה: ה-"בוסן" סלמה, שהוא גבר לענין, גם מבחינה מקצועית וגם מבחינה אנו-שית; והטבח אלברט, שעשה לנו אוכל על-א-כייפאק, למרות שהמטבח עדיין היה לא מסודר, למרות שחסרו לו תנורים מת-אימים, אם הוא הצליח לספק לנו אורז חות טעימות, למרות כל התנאים הקשים, הרי מגיע לו בהחלט שיטפחו לו על הש-כס ויגידו לו: "כל הכבוד, אלברט!" "בסך הכל, אחרי שיתגברו על כל מי-ני בעיות, תהיה האניה הזאת בסדר גמור".

בצוות מתאים. בהפלגה הנוכחית היה לנו בסך הכל צוות לא רע. האנשים בלעו את כל הקשיים מבלי לעשות בעיות. אם ימשיכו לצוות את האניה בצוות בעל רמה, נתגבר במהלך ההפלגות על כל הבעיות ונביא את האניה לרמת התחזור קה לנו אנו רגילים.

כל הכבוד לאלברט

מספר יהודה שוטלנד, ה-"דונקי-מאן" וה-"פיטר" של האניה:
"כשעלינו על האניה באנטוורפן גיי לינו אניה בריטית מוחנחת למדי. אנחנו התרגלנו ב-"אלי-ים" לאניית מסוג אחר לגמרי מבחינת האחזקה הטיפול והתנ-אים לצוות. אנחנו רגילים לתאים יפים, עם מיטות רחבות, עם שרותים צמודים לכל תא. אנחנו רגילים לאניות שהחברה בונה תוך כדי התחשבות עם הצוות ש-יפליג בה. את מרבית הזמן בהפלגה הק-דשנו לקירצוף, לניקוי ולהחלפת חלקים פגומים.
"מזג האויר שקידם את פנינו בדרך מאנטוורפן לקנדה היה סוער ביותר. כ-

The "new" "HAR-CARMEL" for the first time in Haifa port

"הר-קרמל", "החדשה" לראשונה בממל חיפה

EL YAM LOG

MAGAZINE FOR SEAGOING AND SHORE PERSONNEL
OF "EL YAM."

No. 42

Spring 1973

Printed in Israel